

Diskuse o hodnocení ředitele školy ukázala, že odborná veřejnost vnímá důležitost obou jeho rolí, manažera i lídra pedagogického sboru. Ředitelé si chtějí ponechat možnost učit přesto, že je to zatěžuje, ale uvítali by větší metodickou i praktickou pomoc, zejména v případě malých škol. V rámci diskuse bylo konstatováno, že většina ředitelů nastupuje do funkce bez splněných funkčních předpokladů a teprve po jmenování do funkce se přihlašují ke studiu.

Závěr č. 5: Vzhledem ke zvyšování zájmu a vlivu veřejnosti, role zřizovatele a školských rad zazněl v diskusi výrazný požadavek na srozumitelnost a využitelnost inspekčních zpráv pro hodnocení školy, respektive ředitele školy, a na jistou formu poradenství i ze strany ČŠI.

Stávající externí hodnocení školy zajišťované Českou školní inspekcí je pro většinu škol informací o tom, jak plní své povinnosti. Inspekční zjištění jim pomáhá odstraňovat nedostatky, a to jak formální, tak v zajišťování kvalitního vzdělávání. Většina aktérů nepožaduje žádné zásadní změny v inspekčním hodnocení, ale uvítala by větší důraz na zpětnou vazbu, na zaznamenání vývoje školy, její posun v jednotlivých kritériích. Inspekční zpráva by měla plastičtěji popsat to, v čem je škola dobrá nebo nadprůměrná a v čem by se měla zlepšit. V tomto směru by pedagogická veřejnost uvítala jistou formu poradenství.

Diskuse ukázala, že zřizovatelé s inspekčním hodnocením školy zatím většinou systematicky nepracují, až na výjimky, a považují je za příliš odborné. Zejména pro většinu zastupitelů a rodičů nemají dostatečnou vypovídací hodnotu.

Závěr č. 6: Pro hodnocení na všech úrovních se ukazuje nevyužitý potenciál fakult připravujících učitele.

Z diskuse vyplynulo, že fakulty při přípravě budoucích učitelů nevěnují dostatečnou pozornost jiné než odborné (předmětové) přípravě. U absolventů je za nedostatečné považováno „vybavení“ v dovednostech týkajících se didaktiky, v dovednostech hodnocení a motivace.

Věřná diskuse nepochybně přispěla k rozšíření povědomí o mezinárodních zkušenostech v oblasti hodnocení. Podle expertů OECD hodnocení nabývá na významu právě z hlediska zlepšování výsledků žáků, ale i kvality a efektivitu celého vzdělávacího systému.

Novým obecným poznatkem z diskuse, který je s tímto mezinárodním trendem v rozporu, je to, že v České republice hodnocení není považováno hlavními aktéry za významný nástroj pro zlepšování výsledků vzdělávání.

Ohledně hodnocení panují spíše obavy a nejistota vzhledem k nedostatečné definici cílů a účelu některých forem hodnocení.

Pedagogická veřejnost otevřeně vyjadřovala své zklamání z nenaplněných očekávání v souvislosti s dlouhodobě slibovaným kariérním systémem, z využití velké části evropských fondů mimo přímou výuku ve školách, z nedostatečné metodické podpory ze strany státu, z nenaplněného očekávání lepších finančních podmínek.